

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. a JUDr. Zdenky Reisenauerovej v právnej veci žalobcu: **MS**, P, Š, zastúpeného JUDr. RF, advokátkou, H, N, proti žalovanému: **KRPZ v N**, K, N, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. p. KRP-98/ DI-SK-2005 zo dňa 5.1.2006 na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/51/2006-60 zo dňa 29. mája 2007 takto

rozhodol

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/51/2006-60 zo dňa 29. mája 2007 **potvrďuje**.

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie:

Krajský súd v Nitre napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. p. KRP-98/ DI-SK-2005 zo dňa 5.1.2006, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu proti rozhodnutiam ORP, NZ, ODI v Š č. p.: ORP-463/DI-SK-2005 zo dňa 17.10.2005 a potvrdené rozhodnutia uznání viny zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. i, k zákona č. 372/ 1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a uložení pokuty 10.000,- Sk a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 12 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ako i povinnosť uhradiť trovy konania. Ďalším rozhodnutím pod tým istým označením z toho istého dňa žalobcovi uložil poriadkovú pokutu vo výške 3.000,- Sk podľa § 45 ods. 1 zákona č. 71/1967 nakoľko sa bez závažných dôvodov nedostavil v stanovený termín na výzvu správneho orgánu.

S poukazom na zistenie, že v správnom konaní bolo v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie, ktoré viedlo k správnym právnym záverom krajský súd žalobu zamietol.

V dôvodoch rozsudku krajský súd poukázal na to, že pri preskúmaní rozhodnutia žalovaného vychádzal výlučne z obsahu podanej žaloby, a to v súlade s § 249 ods. 2 OSP. Žalobca poukázal v žalobe na príslušné ustanovenia zákona

č. 71/1967 Zb (§ 46, § 32 ods. 1, § 47 ods. 3) tvrdiac, že policajnej hliadke sa dňa 23.8.2005 preukázal cestovným pasom a vodičským preukazom. Svoju neúčast' na ústnom prejednaní priestupku sa snažil telefonicky ospravedlniť, pričom v konaní správneho orgánu mu bola odňatá možnosť sa vyjadriť a brániť svoje práva a oprávnené záujmy, taktiež namietal neprimeranosť uloženej sankcie za priestupok.

Po oboznámení sa s obsahom spisu krajský súd dospel k záveru, že žalobcovi bola daná možnosť, aby sa vo veci spáchania priestupku zo dňa 23.8.2005 a zo dňa 7.9.2005 vyjadril. Žalobca túto možnosť nevyužil, k veci sa nevyjadril a ani nepodpísal správu o výsledku objasňovania priestupku zo dňa 23.8.2005 a 7.9.2005. Ďalšiu možnosť vyjadriť sa k predmetnej veci mal žalobca dňa 17.10.2005, keď sa vo veci konalo ústne pojednávanie, na ktoré bol žalobca riadne a včas predvolaný, čo preukazuje pripojená doručenka. Krajský súd uviedol, že pokiaľ žalobca tvrdí, že neúčast' na pojednávaní konanom dňa 17.10.2005 sa pokúšal v ten istý deň telefonicky ospravedlniť, takéto ospravedlnenie by nebolo možné považovať za riadne a včasné a z tohto dôvodu vyslovil názor, že správny orgán prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu.

Podľa krajského súdu pri administratívnom postihu žalobcu boli dodržané jeho procesné práva vyplývajúce zákona o priestupkoch, tieto však žalobca nevyužil.

Pokiaľ išlo o tvrdenie žalobcu, že pri policajnej kontrole dňa 23.8.2005 sa preukázal cestovným pasom a vodičským preukazom, krajský súd uviedol, že žalobca mal právo a zároveň aj povinnosť podať v tomto smere vysvetlenie pri objasňovaní priestupku dňa 23.8.2005, kedy však vysvetlenie nepodal a nenamietal ani obsah správy o výsledku objasňovania priestupku, ktorú nepodpísal. Krajský súd v tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 77 ods. 3 zákona č. 315/1996 Z.z., ktoré výslovne ukladá vodičovi povinnosť mať pri sebe platný vodičský preukaz pri vedení motorového vozidla ako aj povinnosť účastníka cestnej premávky povinnosť poslúchnuť pokyn alebo výzvu policajta súvisiacu s výkonom jeho oprávnení v cestnej premávke (§ 3 ods. 2 písm. c/ zákona).

Podľa krajského súdu žalobca tým, že dňa 23.8.2005 viedol vozidlo bez pripevnenej tabuľky s prideleným evidenčným číslom sa dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. i/ zákona o priestupkoch ako i priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zákona, keď nemal pri sebe osvedčenie o evidencii vozidla, pričom táto povinnosť mu výslovne vyplýva z ustanovenia § 23 ods. 7 zákona č. 725/2004 Z.z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a na výzvu policajta si nespĺnil svoju povinnosť (nepreukázal sa vodičským preukazom), ktorá mu vyplýva z ustanovenia § 3 ods. 2 písm. c/ a § 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 315/1996 Z.z..

Ďalšieho priestupku podľa §22 ods. 1 písm. i/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch sa dopustil dňa 7.9.2005, keď opätovne jazdil s vozidlom, ktoré nebolo opatrené evidenčným číslom, pričom z ustanovenia § 94 ods. 4 zákona č. 315/1996 Z.z. vyplýva, že vozidlo bez pripevnenej tabuľky s evidenčným číslom sa nesmie používať v cestnej premávke. Podľa krajského súdu prvostupňový správny orgán uložil žalobcovi za priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. i/ zákona č. 372/1990 Zb. sankciu na hornej hranici a zákaz činnosti, pričom dôvodne

prihliadol na to, že žalobca sa dopustil opakovane priestupkov na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, čo vyplýva z obsahu administratívneho spisu žalovaného.

Krajský súd napokon poukázal na to, že v podanej žalobe žalobca ani nenamietal, že vozidlo, ktoré riadil, malo pridelené evidenčné číslo, tvrdil len, že komunikuje s DI a jeho žiadosť nebola vybavená. Toto však nezabavuje podľa krajského súdu žalobcu povinnosti používať v cestnej premávke vozidlo s prideleným evidenčným číslom. Na tvrdenia žalobcu a jeho právnej zástupkyne na pojednávaní dňa 29.5.2007 (ohľadne preberania predvolania na ústne prejednanie priestupku ním nespĺnomocnenou osobou) súd neprihliadol, nakoľko tieto neboli predmetom žaloby, ktorej rozsah môže žalobca rozšíriť len v lehote podľa § 250 b OSP, na základe uvedeného jeho žiadosti o odklad vykonateľnosti rozhodnutie nebolo vyhovené.

Proti uvedenému rozsudku podal žalobca včas odvolanie, v ktorom namietal, že súd prvého stupňa sa nevysporiadal s otázkou podpisu na doručenke, teda s totožnosťou osoby, ktorá predvolanie prevzala a s jej oprávnením túto písomnosť doručovanú do vlastných rúk žalobcu prevziať. Ak by sa touto otázkou zaoberal, dospel by k záver, že predvolanie žalobcovi nebolo nikdy riadne a včas doručené, nemal možnosť sa na ústnom prejednaní k obvineniu zo spáchania priestupku riadne ako účastník konania vyjadriť a tým bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces, nakoľko sa rozhodlo bez jeho prítomnosti a bez toho, aby bol na prejednanie riadne predvolaný a poučený o následkoch svojho nedostavenia sa.

Žalobca poukázal na skutočnosť, že ústne prejednanie priestupku je obligatórnou podmienkou konečného rozhodnutia správneho orgánu. V prípade, že predvolanie na toto prejednanie nebolo obvinenému účastníkovi riadne doručené, konanie trpí vadou spôsobujúcou nezákonnosť vydaného rozhodnutia. Žalobca súčasne poukázal na to, že samotné rozhodnutie, ktorého zákonnosť žiada preskúmať mu nebolo riadne doručené, neprevzal ho ani on, ani osoba ním splnomocnená alebo poverená.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný tak, že žiadal rozsudok krajského súdu potvrdiť. K odvolacej námietke žalobcu, ktorou spochybňoval doručenie predvolania na ústne prejednanie priestupku uviedol, že predvolanie bolo žalobcovi doručené dňa 11.10.2005, a to prostredníctvom poštového doručovateľa, pričom žalovaný nemal a ani v súčasnosti nemá dôvod pochybovať o tom, že pošta doručila poštovú zásielku správne a adresátovi, ktorému bola adresovaná. O tom, že zásielka bola žalobcovi doručovaná správne, svedčí skutočnosť, že samotný žalobca tvrdí, že sa pokúšal v deň konania ústneho prejednanie priestupku ospravedlniť svoju neprítomnosť.

Podľa žalovaného, žalobcovi bolo umožnené aktívne a účinne hájiť svoje práva, pričom nebol ukrátený na žiadnych procesných právach.

K ďalšej odvolacej námietke žalobcu ohľadne nedoručenia napadnutého rozhodnutia žalobcovi, žalovaný uviedol, že na návratke z obálky z doručovania napadnutého rozhodnutia je podpísaná osoba, ktorá prevzala zásielku na základe splnomocnenia k jej prebratiu. Na návratke sa nachádza číslo splnomocnenia a podpis tejto osoby. Žalovaný uviedol, že nemá akýkoľvek relevantný dôvod pochybovať o tom, že by si pošta nespĺnila povinnosť a zásielku by odovzdala osobe,

ktorá nie je na to splnomocnená a na návratku by uviedla číslo nejakého splnomocnenia, ktoré by sa tejto osoby netýkalo.

Na základe uvedeného žalovaný navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu a konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je potrebné potvrdiť.

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného č.p. KRP-98/ DI-SK-2005 zo dňa 5.1.2006, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu proti rozhodnutiam ORP, NZ, ODI v Š č.p.: ORP-463/DI-SK-2005 zo dňa 17.10.2005 a potvrdené obe rozhodnutia vydané pod tým istým číslom toho istého dňa (o uznaní viny zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. i/, k/ zákona č. 372/ 1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a uložení pokuty 10.000,- Sk a zákazu činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 12 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ako i povinnosť uhradiť trovy konania ako aj rozhodnutie o uložení poriadkovej pokuty vo výške 3.000,- Sk podľa § 45 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb.), preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie KÚ v N, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu, ktorý správne poukázal na to, že pri administratívnom postihu žalobcu boli dodržané jeho procesné práva vyplývajúce zákona o priestupkoch, tieto však žalobca nevyužil.

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu vyplynulo, že ODI v Š O P v NZ začal správne konanie o priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, zo spáchania ktorého bol podozrivý žalobca dňa 17.10.2005 na základe spisového materiálu č. ORP-419/DI-RA-2005, č. ORP-461/DI-2005 a č. 862/DI-2005 na tom skutkovom základe, že žalobca dňa 23.8.2005 v čase o 17.30 hod riadil vozidlo zn. VW Touareg bez evidenčného čísla po ceste 1/50 v smere Figa - Rimavská Sobota, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou polície. Pri kontrole bolo zistené, že na jazdu požíl vozidlo, ktoré nespĺňa ustanovené podmienky na premávku po pozemných komunikáciách. Počas jazdy nemal pri sebe doklady potrebné k riadeniu, a to OP, VP a doklady od vozidla. Týmto svojím konaním porušil § 4 ods. 2 písm. a/, b/ a § 88 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z.z..

Dňa 7.10.2005 v čase o 10.10 hod. riadil OMV zn. VW Touareg bez evidenčného čísla po Harichovskej ceste v Spišskej novej Vsi, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou polície. Pri kontrole bolo zistené, že na jazdu použil vozidlo, ktoré nespĺňa ustanovené podmienky na premávku po pozemných komunikáciách (spis evidovaný pod č.p. ORP-464/DI-SK-2005). Týmto svojím konaním porušil § 4 ods. 2 písm. a/, b/ a § 88 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z.z.. a bol prvostupňovým

správnym orgánom uznaný zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti CP podľa § 22 ods. 1 písm. i/, k/ zákona č. 372/1990 Zb.

Dňa 17.10.2005 sa žalobca nedostavil na ústne prejednanie priestupku, hoci bol predvolaný doručenkou adresovanou do vlastných rúk, ktorú prevzal osobne dňa 11.10.2005. Prvostupňový správny orgán uložil dňa 17.10.2005 žalobcovi poriadkovú pokutu podľa § 45 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb., pretože sa žalobca nedostavil na výzvu na správny orgán, čím sťažil postup správneho orgánu v konaní o priestupku.

Odvolací súd sa stotožňuje so závermi krajského súdu, ktoré nachádzajú oporu v zisteniach obsahom administratívneho spisu žalovaného a na tieto zistenia v podrobnostiach odkazuje.

Je nesporné, že procesné práva žalobcu neboli postupom správneho orgánu porušené a že žalobcovi bola daná možnosť, aby sa vo veci spáchania priestupku zo dňa 23.8.2005 a zo dňa 7.9.2005 vyjadril. Žalobca túto možnosť nevyužil, k veci sa nevyjadril, správu o výsledku objasňovania priestupku zo dňa 23.8.2005 a 7.9.2005 nepodpísal. Ďalšiu možnosť vyjadriť sa k predmetnej veci mal žalobca dňa 17.10.2005, keď sa vo veci konalo ústne pojednávanie, na ktoré bol žalobca riadne a včas predvolaný, čo preukazuje pripojená doručenka. K námietke žalobcu, že sa dňa 17.10.2005 pokúšal opakovane spojiť s npor. K, aby svoju neúčast' ospravedlnil, ale sa mu nepodarilo zastihnúť ho, bolo potrebné prihliadnuť na úradný záznam, ktorý k veci spracovali npor. LK a NM, keď uviedli, že sa dňa 17.10.2005 v čase od 7.00.do 15.35 hod. zdržiavali po celú dobu v priestoroch svojej kancelárie na O v Š a potvrdili, že žalobca sa počas uvedeného dňa telefonicky ani inak neospravedlnil.

Správne pritom krajský súd poukázal na to, že takéto ospravedlnenie by nebolo možné považovať za riadne a včasné a z tohto dôvodu bolo potrebné súhlasiť s vysloveným názorom krajského súdu, že správny orgán prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu.

Odvolacie námietky žalobcu neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, pretože nebolo dôvodné spochybňovať riadne predvolanie žalobcu na ústne prejednanie priestupku. Predvolanie bolo žalobcovi doručené dňa 11.10.2005, a to prostredníctvom poštového doručovateľa, pričom žalovaný správne poukázal na to, že nemal dôvod pochybovať o tom, že pošta doručila poštovú zásielku správne a adresátovi, ktorému bola adresovaná. O tom, že zásielka bola žalobcovi doručovaná správne, svedčí skutočnosť, že žalobca o ústnom prejednaní priestupku mal vedomosť, keď tvrdí, že sa pokúšal v deň konania ústneho prejednanja priestupku ospravedlniť svoju neprítomnosť.

K ďalšej odvolacej námietke žalobcu ohľadne nedoručenia napadnutého rozhodnutia žalovaného, odvolací súd považuje za dôležité poukázať na to, že na návratke z obálky z doručovania napadnutého rozhodnutia je podpísaná osoba, ktorá prevzala zásielku na základe splnomocnenia k jej prebratiu. Na návratke sa nachádza číslo splnomocnenia a podpis tejto osoby. Prevzatím súdnej zásielky ním splnomocnenou osobou totiž nastávajú účinky riadneho doručenia rozhodnutia.

Preto žalovaný dôvodne nemal pochybnosť o správnosti doručenia rozhodnutia žalovaného a nemal žiaden relevantný dôvod spochybňovať postup doručovateľa pri doručení zásielky splnomocnenej osobe.

Naviac tieto námietky neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku aj z toho dôvodu, že takéto námietky žalobca neuplatnil v žalobe proti rozhodnutiu žalovaného, a preto vo vzťahu k preskúvanému rozhodnutiu bolo potrebné zdôrazniť, že presahovali rámec súdneho prieskumu, ktorý bol vymedzený rozsahom žalobných námietok, ktoré nie je možné rozšíriť po lehote ustanovenej v § 250b OSP.

Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi, ktorý nemal úspech vo veci nepriznal náhradu trov konania.

POUČENIE : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 5. februára 2008

**JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Kavivanovová Ľubica